

VĚTRNÍK

Ročník 54.

Čtvrtek 12. října 2023

číslo 7.

Pobyt na přehlídkových prknech je třeba si užít

Krakonoš se rozhodl, že se na Vysoké nad Jizerou opět usměje, středeční vítání před divadlem zalil sluncem a vítr schoval do Kotelních jam. A tak se pěkně zvesela před divadlem vítaly hned dva soubory, jeden host a jeden soutěžní.

Lukáš Frydrych za PV KDP byl přesvědčený, že soubory přijely tak akorát, protože přehlídka je od pátku příjemně rozjetá a zajatá. „Ale ještě máme dost sil na všechny další umělecké zážitky,“ konstatoval Lukáš s tím, že pobyt ve Vysokém je třeba si užít už jen proto, že je tak trochu za odměnu.

Jaromír Kejzlar reprezentující SČDO byl na rozpacích, jak je možné úspěšně randit pouze v jedné osobě a jako daleko menší problém viděl Lva v zimě. „Jezdím sem už hodně let a vzpomínám na roky, kdy by se ten kus mohl hrát před divadlem bez kulis. Tak snad nám technici dost velkou zimu vyrobí i v divadelním sále.“
(jn)

čtvrtek 12. října 2023		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Sívce	malý sál
13:00	KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Poniklá	před divadlem
15:00	vítání Němčice nad Hanou	před divadlem
16:00	Černý kocour	malý sál
16:30		
17:00	Poniklá	
20:00	Pravdivý příběh Antonie Pařízkové,	velký sál
20:30	lehké holky s dobrým srdcem	
21:00	Němčice nad Hanou	
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	večírek Němčice nad Hanou	Aktiv

Recenze: Jaroslav Kodeš

James Goldman: Lev v zimě

Divadlo Stodola Sivice

Hra amerického autora Jamese Goldmanna *Lev v zimě* vznikla v roce 1966 (u nás poprvé hrána v Hradci Králové 1988 v režii M. Taranta), poměrně věrně vychází z historických reálií rodiny anglického krále Jindřicha II. Plantageneta, neboť líčí postavy na základě známých faktů. Jejich osobnostní charakteristiky a detaily z jejich života jsou však autorovou fikcí. Ocitáme se na hradě Chinon, kam král Jindřich povolal své tři syny, aby jim sdělil, kdo se stane jeho nástupcem na trůně. A také je tu přítomna vězněná Jindřichova manželka Eleonora Akvitánská. Nejmladší syn Jan je jeho tajným favoritem, jedná se o budoucího krále Jana Bezzemka. Jeho nejstarší syn Richard, budoucí král Richard Lví srdce, je naopak favoritem královny Eleonory. Prostřední syn Geoffrey nemá důvěru ani jednoho z rodičů, ale je o něm uvažováno jako o kancléři budoucího panovníka. Do tohoto propletence rodinných zájmů se dále zaplétá mladičkový francouzský král Filip II., který zde hledá nejvhodnějšího kandidáta pro své plány do budoucna. A vše ještě komplikuje Jindřichova milenka, francouzská princezna Alais, sestra Filipa.

Goldmanova hra, i když drama, se hodně blíží žánru konverzační komedie, kde má své místo láska, žárlivost, nedůvěra i strach. *Lev v zimě* se vyznačuje konverzačními brilancí, přitažlivými historickými reáliemi a neustálými dějovými zvraty. Změny v postavení jednotlivých figur vůči sobě připomínají partii šachu, jejímiž hlavními hybateli je ústřední královský pár, znepřátelení manželé. A to vše klade vysoké nároky na herecké dovednosti každého z protagonistů. Schopnost herců přesně plnit průběžným jednáním záměry a touhy svých postav, to je základ, bez kterého se žádná dobře připravená inscenace této hry nikdy neobejde. A zvláště pak úspěch přímo stojí

a padá s obsazením hlavní dvojice.

A Sivičtí takovými herci disponují. Tedy aspoň v oné ústřední dvojici. I když představitele Jindřicha II. bychom si dovedli představit staršího a trochu víc stářím fyzicky sešlejšího, než je představitel této role, velmi zkušený a herecky vybavený Martin Hanák. Zvláště když se na věk postavy několikrát upozorňuje v textu a také věkový rozdíl od jeho synů není tak velký. Bylo by to uvěřitelnější. Martin hraje Jindřicha energicky, bojovně, výborně artikuluje, ale současně málo unaveně vzhledem k jeho vladařským zkušenostem při rozšiřování říše. Však si v textu tato postava povzdechne, že už je unavena životem. Zato Klára Havránková v postavě Eleonory svojí typologií, gesty i herectvím naprosto odpovídá mojí představě o královně a milující matce. Její výkon je velmi plastický a sděluje mnoho vrstev této odvržené ženy a matky, vězněné králem už deset let. Její monolog u zrcadla je skvostně zahrnaný. Je radost se dívat, jak to Kláře hraje.

Potom tu máme tři syny, každý z nich chce být králem. František Kašpárek je odpovídající typ pro nejstaršího Jindřichova syna a hraje Richarda především přes základní vnější charakteristiku vojáka, který nehne ani brvou, postrádá výraznější emoci a stojí

vždy rozkročmo. Ale o tom, že je homosexuál, který tuto orientaci zakrývá velkou brutalitou, se mnoho nedozvíme, a přitom by naznačený rozměr dodal postavě na tajemství a barvitosti. Prostředního syna Geoffreye se snaží hrát Tomáš Sedlár více z vnějšku. Jen ze slov se dozvíme, že je zneuznaný a podceňovaný syn, který má být na rozdíl od bratrů možná i chytrý, ale současně až chorobně nešťastný ze své pozice v rodině. Vystihnout složitost tohoto charakteru v rámci struktury hry zdá se být zatím nad jeho herecké dispozice. Podobně je tomu i u Jiřího Plevy, který představuje Jana, nejmladšího z bratrů. Ani on příliš věkově neodpovídá roli, kterou má ztvárňovat. Představitel by měl být věkově přibližně stejně starý jako herec Filipa. Potom by se mu asi lépe hrály ukňourané repliky rozmazleného, ale slabošského fracka, který se nenaučil ani mýt. A také by bylo logičtější, proč mu vůbec chce Jindřich věnovat korunu a svoji milenkou Alais. Asi proto, že se slabochem si snadno poradí i v budoucnu a nikdy neztratí svou Alais.

A ještě tu máme jmenovaného Filipa II, respektive jeho představitele Filipa Fajta. Je zajímavé, jak si tento mladý herec poradil s postavou, která ví, co chce, a která se umí rychle orientovat v nástrahách královského dvora, aniž by se sama příliš odhalila. Ve scéně se závěsy je velmi přesvěd-

čivý. Jen si musí dát pozor na příliš hlasitý projev, křik. Hlas ztrácí přirozenost, je tu nebezpečí překřiknutí hlasivek.

Jak už bylo napsáno, Sivičtí sáhli po neobyčejně těžkém textu. Těžkém pro herce a velmi těžkém pro režiséra. Herecká zkušenost tu sama o sobě nestačí. Režisér Martin Šudoma už připravil pár inscenací, domnívám se však, že před tak ciselérskou prací, kterou vyžaduje tato hra, ještě nestál. Hru určitě dobře promyslel, s herci prodiskutoval jejich charaktery a motivace pro jednání, zvolil žánr inscenace, vymyslel aranžmá, pracoval se světly i se scénickou hudbou vcelku dobře. Ale jak pomoci hercům zveřejňovat jejich postoje a emocionální stavy v rámci komplikovaných situací přetvářky, lhaní, pletichaření, ale i pravdivého citu, tak toto zatím nezvládl. A zvláště v prvním jednání. Druhé je přehlednější, neboť příběh se už rozeběhl. V tom prvním se dlouho pomyslně rozdávají karty a my bychom potřebovali vždy vidět, jak se rozdávají, kdo má v každé sekundě hry navrch, komu se nedaří, kdo vyhrává, ale hlavně se potřebujeme vyznat ve strategii a zvratech. Bez drobné práce se spoustou domyšlených mizanscén to nepůjde. Už jenom s příchody a odchody postav z jednotlivých situací by bylo potřeba něco udělat. Takhle mnohdy postavy přicházejí nemotivovaně, vlastně

jakoby bezdůvodně. Odpověď, jak přijít a s jakým pocitem, pochopíme vzápětí ze slov, ale takový příchod je potřeba udělat dřív, než se to řekne. K tomuto nedostatku přispívá v prvním jednání ne moc šikovné scénické řešení prostoru a jeho topografie.

A pak je tu samotný závěr inscenace, který režisér asi chtěl udělat jako smířlivou idylku. Chlapci jsou propuštěni a král s královnou odcházejí vzadu v pravdě a lásce pryč, co? Opravdové smíření? A nebo se zase jedná jen o přetvářku a vše pojede dál ve starých kolejkách? To nebylo ze včerejšího představení jasné.

Je potřeba konstatovat, že v zápase Sivických se Lvem v zimě není vítěze ani poraženého. Vzniklý jevištní tvar nepostrádá nápady, emoce, dobrý tempo-rytmus, napětí, slušné scénické řešení, jeden vynikající herecký výkon a dva velmi dobré. Ale to na celou inscenaci, na skutečný a celistvý divadelní zážitek nestačí.

Půdičkáři

Představení vyvolalo diskuzi o žánru a stylu. Nejdéle jsme diskutovali, zda jde o historické drama, či o vztahovou tragikomedii šachové partie krále a královny. Přemýšleli jsme, jakou roli v této šachové partii hrál Filip mistrně zahraný Filipem Fajtem. Vztahy mezi bratry nebyly dostatečně jasné ani co se týče charakteru. Ocenili jsme historizující, nikoliv historické kostýmy, včetně pregnantních detailů. Bylo by dobré dotáhnout kostým královny (materiál a střih). Myslíme si, že se jednalo o mimořádnou inscenaci nejen v kontextu amatérského divadla.

Odposlechnuto v rozborovém semináři

Na včerejším dopoledním rozborovém semináři jsem mohla být jen krátkou chvilku, i přesto se podařilo odchytit hned několik slovních perel. Padaly vesměs z řad lektorského sboru. Posudte sami.

Haluz, honem pojdte blíž, vyměňte se s Amadis. A nebo si můžete sedět u jednoho stolu a držet se za ruce. (Petra Richter Kohutová)

Dovolte mi přivítat Velkou....

Malou... tedy Mladou haluz, dále Větrníka, Slunečníka i Deníka, emeritního ČČND a v neposlední řadě pamětníka a chodící encyklopedii... (tajemník Ondřej Benda)

A jako první k mladé haluzi promluví staré poupě... (Jaroslav Kodeš)

Vy jste v našem lektorském sboru vlastně tři Petrové, tedy dva a jedna. Já znám už jen sv. Petra a ten tu s námi není (zjistil po třech letech Saša Gregar)

(jn)

Odkud přišly soubory na Krakonošův podzim 2023

**Tušíte, či netušíte odkud do programu 54. ročníku Krakonošova divadelního podzimu přišla soutěžní představení? Pokud si chcete udělat přehled, nabí-
zíme vám cesty přehlídkami.**

Letošní maraton postupových přehlídek odstartoval již v březnu, a to od 17. do 25. v Třešti. **Třeštské divadelní jaro** nabídlo porotě Michalu Zahradkovi, Ladislavu Valešovi a Vladimíru Mátlovi bohatý program. Voživot Smilovy Hory uvedly Uklízečku Kateřiny Pokorné, Divadlo AD Stonařov bylo na KDP doporučeno se hrou Svatba bude, i kdybyste nechtěli Václava Štecha, pohádku Princové jsou na draka Jiřího Chalupy uvedl Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice a Divadlo Stodola Sívce získalo nominaci na KDP s hrou Jamese Goldmana Lev v zimě. Další doporučení pak obdržel MonAmour Mnich za inscenaci hry Moniky Novákové Dokud se randí. Bezchibi – spolek divadelní Brtnice předvedl hru Normana Robinse Do hrobky tanečním krokem.

Na **Klicperových divadelních dnech v Sadské** se od 13. do 16. dubna odehrálo sedm představení. DS Vojan Libice na Cidlinou uvedl Popel a Pálenka Berngha Ahlforse, Mršťa Pršťa Kouřim získal doporučení na KDP za inscenaci hry O. Lázňovského, K. Šplíchalové a M. Drahovzala Zavřete oči, odcházím. Medvěd Antona Pavloviče Čechova se zde ucházel o vavřín v provedení DS Jílovských ochotníků z Jílového u Prahy, DS Uhlíř Uhlířské Janovice předvedl Knihovnu Scotta Z. Burnse. Porota ve složení Petr Svoboda, Karel Thomas a Milan Strotzer nominovala na KDP inscenaci Rádobydivadla Klapý Jacobovski a Štjerbinski Franze Werfela, ale tvůrci se vzdali zařazení do soutěžního programu, protože cítili silný střet zájmů, a tak Klapý vystoupí ve Vysokém v sobotu jako host. Přehlídku v Sadské ještě doplnil místní DS Klicpera příběhem Tomáše Čivrného O statečném rytíři a zakončila ji detektivka Agathy Christie Poslední víkend v provedení DS Blaník Načeradec.

Sněhový Brněnec, konaný ve dnech 14. až 16. dubna, měl v programu šest představení. A hned první, Naše fabrika domácího Divadelního souboru E. Vojana, muselo být zrušeno. Místo něj nastoupilo Městečko Trnávka s hrou Manželka se nepřijčuje Jana Havlásk a bylo doporučeno do programu KDP. Podněbí Zmatkařů Dobronín Ludka Kašparovského se již odehrálo v plánovaném čase. Pavla Macha Bahno bude aneb Z hotelu lázně bez hany a bázně v podání Ochotnického souboru PRUT Korouhev také zaujalo své místo v programu. Víkend Ivana Krause v podání DS Heřman Heřmanův Městec se také nekonal pro úraz herce. DS Kantoři Mikulovice inscenovali Agnés Belladonu od Jeana-Paula Alégreho a nakonec Martin Drahovzal volně na motivy detektivky sira Arthura Conana Doylea napsal Případ Baskerville aneb Rapsodii na blatech a porota ve složení Hana Marvanová, Petra Richter Kohutová, Martin Hak a Petr Kolínský udělila MKD Kouřim nominaci na KDP.

O týden později, 20. až 23. dubna, se konalo **Mrštíkovo divadelní jaro v Boleradicích**. Odtud porotci Jaroslav Kodeš, Ladislav Valeš a Eva Kodešová nominovali Ořečovské divadlo z Ořechova se hrou Carla Gol-

diniho Poprask na laguně aneb Bláznivá komedie v úpravě Vlastimila Pešky a doporučili Divadelní soubor Amadis Popůvky se hrou Jakuba Zindulky Od silvestra do silvestra. Program doplnilo divadelní uskupení OchOTNICE z Otnic hrou Aloise Jirásk Lucerna následované Tylovým divadlem z Újezdu u Brna se hrou Vlastimila Pešky Vostatkové sód aneb Po všem hovno, po včelách med, hra Roye Cooneryho 1+1=3 v podání Ochotnického spolku Koryčany a soutěžní část přehlídky uzavírala inscenace Švagřičky Érica Assouse v provedení Divadla Vřesinských ochotníků.

Trhové Sviny měly mít svůj čas od 21. do 23. dubna, ale pro malý zájem se přehlídka nekonala.

Zato ve Štítně se konalo **Štívadlo** v termínu 24. až 30. dubna. Zde porota ve složení Tomáš Hradil, Juraj Háder a Pavel Dorazil vybírala z pětice soutěžních představení. Spolek dobrovolně nedobrovolných herců z Bašky představil komedii Eriky Suchanové Slavičí dům, Ochotnický spolek malenovický z Malenovic detektivní komedii Pavla Kuběny Vražda v hotelu Pine Hill Inn. Pohádkový příběh Inkubátor a loutkové divadlo Jabkohrušeň, obě představení od Lukáše Vlčka, uvedl DS ZŠ gen. H. Píky ze Štítny. Doporučení na KDP si odnesl

DS SOSO Stěbořice za uvedení komedie Václava Štecha Deskový statek, nominaci získala hudební komedie Allana a Barbary Paesových Proč muži neposlouchají a ženy neumějí číst v mapách domácího souboru ŠAMU. Jako host vystoupil DS Velká Bystřice s komedií Ephraima Kinshona Byl to skřivan.

Další přehlídkou byl **Hanácký divadelní máj 2023 v Němčicích nad Hanou** v termínu 29. 4. až 6. 5. Odtud přišly do Vysokého nad Jizerou dvě doporučení a nominace. Porota Jaroslav Kodeš, Ladislav Vrchovský a Juraj Háder nominovala na KDP DS teaTrum z Velkých Opatovic za předvedení Balady pro banditu Milana Uhdeho a Miloše Štědrone, doporučila Ochtotnický soubor Lípa s Otčenáškovou hrou Romeo, Julie a tma a DS Na Štaci z Němčic nad Hanou za uvedení Pravdivého příběhu Antonie Pařízkové, lehké holky s dobrým srdcem Egona Ervina Kische. Soutěžního programu se účastnily ještě Spolek DivOch ze Sobotovic dramedií Viktor a DS Osvětové Besedy Velká Bystřice s komedií Byl to skřivan E. Kishona a Morkovští ochotníci uvedli dokumentární komediální drama od Marie Tesař Marie, dcera Kajetánova.

V Josefově Dole se ve dnech 5. až 7. května konalo každoroční **Josefodolské divadelní jaro**. Zde se začínalo pohádkou Hanse Christiana Andersena Sněhová královna v podání Divadelního spolku Vojan Desná – Mladá haluz, smržovský Divadelní spolek SMRŽ uvedl komedii Ach, ta něha našich dam J.-C. Danauda

a J. Janečka, Spolek divadelních ochotníků Máj 1867 Tatobity zahrál komedii P. Quiltera a P. Dominika Je úchvatná a domácí Divadelní spolek J. K. Tyl večer nabídl komedii Friedricha Dürrenmatta v překladu Jiřího Stacha Herkules a Augiášův chlív. Ráno pak DS Krakonoš z Vysokého nad Jizerou soutěžil s Maškarádou aneb Fantomem opery T. Prachetta a S. Briggse a v překladu J. Kantůrka. Strašidlo Cantervillské Oscara Wilda uvedlo Divadlo Roprachtice, DS Desná – Mladá haluz se představilo komorním dramatem Pavla Kohouta Kyanid o páté a L.S.D. – Lučanský Spolek Divadelní završil sobotu komedií Marca Camolettiho Na správné adrese. Neděli zahájila pohádka pro děti Lucie Kroupové na motivy Boženy Němcové Královna touha v podání NOPOD z Nového Boru a přehlídku zakončil soubor RySK z Rynoltic u Liberce Příběhem jedné staré stěny M. Vaňka. Porota ve složení Petra Richter Kohutová, Miroslav Král a Karel Vlček nominovala na KDP Kyanid o páté a doporučila představení Herkules a Augiášův chlív a Ach, ta něha našich dam.

Ze Žlutic – tedy **Žlutického divadelního léta 2023**, které se konalo 26. až 28. května, byl doporučen jeden soubor, a to DS MKZ Horšovský Týn se hrou Vladimíra Zajíce Kníže Břetislav, zvaný Český Achilles. Dalšími v programu přehlídky byly: Divadelní spolek Kolofantí Koloveč se hrou Martina Wolfa Lockdown, Cantervillské strašidlo Oscara Wilde a v dramatinizaci Jana Sko-

pečka v provedení Spolku divadelních ochotníků v Radnicích, Aby bylo jasno Alana Ayckbourn a v provedení Dramoklamu Ejpovice a Hrobka s vyhlídkou Normana Robbinse Ochtotnického divadelního spolku J. K. Tyla Mýto. Nakonec Divadelní soubor Koziņa z Hostouně předvedl hru Josefa Berana Nejlepší jsou studený. Jedno doporučení poslala porota Jaroslav Kodeš, Petra Richter Kohutová a Jana Stejskalová.

Poslední v maratónu přehlídek měla své místo přehlídka v Miletíně – **Miletínské divadelní jaro 2023**. Zde o postupu na KDP ve dnech 9. až 11. června rozhodoval lektorský sbor Petr Kracík, Regina Szymiková a Josef Jan Kopecký. A měl z čeho vybírat. Spolek Divadlo NaŽivo z Velkých Opatovic uvedl Nevěru ve stádiu přípravy D. Navrátila. Detektivní komedie M. Doležalové a R. Vencla Ani za milion! oslovila Divadelní spolek Na Skále Helvíkovice a úspěšně, neboť spolek obdržel od poroty doporučení na KDP. Divadelní spolek HRAjeto z Nového Boru přišel s interaktivní pohádkou J. Skácela Uspávanka s plavčíkem a velrybou, Divadelní spolek J. K. Tyl Meziměstí pro nemoc zrušil uvedení komedie G. Feydeaua Dámský křeččí, Setkání M. Zbořila předvedl Divadelní ochotnický spolek OCHOZ ze Smiřic, NOS – Nechanický Ochtotnický Spolek, Nechanice uvedl detektivní komedii Krysí dům K. Pokorné. A v neděli úspěšně předvedl černou komedii M. McDonagha Mrzák inishmaanský Divadelní spolek Kolár Police nad Metují a obdržel nominaci na KDP. Přehlídku uzavřelo Divadlo Opatovice z Opatovic nad Labem hrou R. Adamové Holky Elky.

Poté programová rada koncem června sestavila pořadí doporučených titulů. Program Krakonošova divadelního podzimu ve Vysokém nad Jizerou je vlastně složen z doporučených a nominovaných představení. I hosté (krom Černého kocoura v provedení Poniklé) prošli postupovým sítem.

(PeHe)

Kurz KDP mladým odjel, zanechal však Krakonošovu divadelnímu podzimu a jeho účastníkům vzkaz

*KDP je najetý,
jdi na Aktiv taky ty.
Program denně nabitý,
rozbor bude složitý.*

*Pět vět, pivo, velký sál,
Marci s Píďou mají plán.
Lektoři už jsou z nás v koncích,
v pěti větách nejsme borci.*

*Pomůžou nám se článkem,
sami už to nezvládnem.
Rozbor se ke konci blíží,
oči se nám z toho klíží.*

*Času bylo málo,
snad to za to stálo.
Představení zandáme,
více už toho nemáme.*

*Uteklo to jako voda,
za rok tady budem znova.
Děkujeme za pozornost
Být tu s vámi byla radost.*

*#DOŽUŽMENTOVÁNO
#MATURITAFORMALITA
#KDPMLADÝM*

*Kuchyňka nás proklíná,
kvůli nám teď nestíhá.
Spánku máme nedostatek,
ráno to zas bude zmatek.*

*Snad se dáme do kupy,
čekají nás výkopy,
po výkopech na oběd,
rychlejšť šlofik a pak zpět.*

*Na Aktivu v tělocvičně
trénujeme na jevišti.
Koho tohle napadlo
dělat s námi divadlo.*

Vážení čtenáři, na těchto místech jste ve Větrníku byli zvyklí čítávat rozhovory se zástupci soutěžních souborů. Letos jsme trošku tento formát změnili a soubory zpovídáme formou ankety, přičemž každý dostal předem stejné dotazy a my vám budeme postupně vyplněné ankety předkládat.

DS Na Štaci Němčice n. H., E. E. Kisch – Pravdivý příběh Antonie Pařízkové...

V jakém roce vznikl váš soubor?
Pod názvem Divadelní soubor mladých vznikl v roce 1969 divadelní spolek, který navázal na dlouholetou tradici ochotnického divadla v našem městě. Při založení měl 20 členů. Časem se soubor rozrostl i na 48 členů. Prošel mnohými organizačními změnami a v roce 1997 změnil svůj název na Divadelní spolek Na štaci, z.s.

Kolik členů celkem má váš soubor?
V současné době má spolek 29 členů.

Kolik aktivních členů má váš soubor?

Spolek má nyní 19 aktivních členů.

Kolik žen/mužů/děti/psů?

Máme osm mužů, které si hýčkáme, a 21 žen.

Kolik členů hraje na nějaký hudební nástroj?

Na hudební nástroj hraje osm členů spolku, ostatní hrají na nervy.

Je mezi členy souboru manželský pár? Pokud ano, kolik?

Mezi námi jsou tři manželské páry, jejichž kořeny byly založeny ve spolku.

Jak dlouho jste zkoušeli inscenaci, se kterou jedete do Vysokého?

Pravdivý příběh Antonie Pařízkové, lehké holky s dobrým srdcem, pracovní název TONKA, jsme začali studovat v roce 2021, ale covid nám v tom udělal velkou paseku. Jako ostatně všem spolkům. Nastudování trvalo rok a půl. Do premiéry proběhlo 62 zkoušek. Nejnáročnější bylo zhotovení scény a nácvik jejího postavení a bourání, při zájezdech ještě naložení a vyložení 2x. Teď už lámeme časové rekordy. Máme za

sebou šest představení.

Jaký je průměrný věk celé party, která přijede s vaším představením do Vysokého?

Průměrný věk naší party, tedy účastníků zájezdu, je 45,74 roku. Dobrý, ne!

Kolik kilometrů ujedete ze své domoviny do Vysokého?

Z naší rodní Hané je do k vám do Kérkonoš dobrých 260 km. Když to dobře půjde a nezabloudíme.

Kolik inscenací máte aktuálně na repertoáru?

V současné době hrajeme Loupež v Toweru - 10 repríz. A Tonka šest repríz. Již se chystá nová inscenace, možná dvě. Jednu připravují mladí členové a možná nás nechají si zahrát s nimi. Pak my harcovníci se zkušeným rejžou.

Kolik káv vypijete na jedné běžné zkoušce?

Káva osm kousků, čaj 4x.

A kolik vína, piva či pálenky?

Víno se u nás moc nepije, u nás je lék a motor slivovica. Když je k máni, tak po zkoušce dáme po štamprlce. Ale je doba, kdy všichni spěchají domů a rejža nás moc hlídá. JÓOOO pivo, to je jiná, to musí bejt. K obědu asi osm, no a pak ?????

Jak dlouho trvá jedna běžná zkouška?

Běžná doba včetně stavění scény čtyři hodiny. Když je postavená scéna, což je výjimka, tak tři hodiny. A když musíme všechno uklidit, tak pět hodin. Ale jsme za prostory, které máme k dispozici, vděční. Ne každý spolek má takové podmínky.

Kolikrát v průměru odehrajete naskoušené představení?

V průměru osm repríz. Byly časy, kdy se odehrálo i 16, ale ty už jsou ty tam.

Po kolikáté jedete (vracíte se) soutěžně do Vysokého?

1972 Romeo, Julie a tma

1991 Perly panny Serafínky

1992 Byt k pronajmutí

1993 Labutí jezero /nesoutěžně - recese/

1994 O tlustém pradědečkovi

1995 Král Ubu

1997 Křesadlo

2005 Jak přišla basa do nebe

2007 Návštěvní doba

2016 Ani o den dýl

2023 Pravdivý příběh Antonie Pařízkové, lehké holky s dobrým srdcem

Bez Labutího jezera jedeme po deváté. (fry)

Letos v sedm ve velkém sále

Závěr 54. ročníku národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim se bude tentokrát lišit. Zavřený bude letos malý sál. Všichni se proto sejdeme už v 19 hodin ve velkém sále nejprve k neformálnímu setkání, které posléze přejde ve slavnostní závěr spojený s vyhlášením výsledků. K novému uspořádání slavnostního večera přistoupil Přípravný výbor KDP proto, že v posledních letech už se na slavnostní vyhlášení soubory nezdržují, nevrací se zpět nebo ve Vysokém zanechávají jen několik svých zástupců. **Tak nezapomeňte, v sobotu se sejdeme ve velkém sále všichni už v 19 hodin.**

M. Plíhalová: Pokračujte, divadlo je krásné

Jméno Marcely Plíhalové zmínil v rozhovoru Petr Theodor Pidrman. Jedná se o novou tvář vysoké přehlídky, lektorku KDP mladým. Marcela poskytla čtenářům Větrníku rozhovor, o kterém říká, že se jedná o její první sólový rozhovor v životě.

Kdo je Marcela Plíhalová?

Bakalářka umění, divadelní pedagožka, občasná loutkářka, divadelní amatérka, manželka a králičí máma, máme doma dva králíky. Učím v rámci volnočasových aktivit v dramataku. Letos jsem prvním rokem otevřela přípravnou třídu v Dramatické škole ve Svitavách. Je to kroužek pod Střediskem kulturních služeb. Učím děti ve věku 6-8 let. Počítám, že děti se mnou odrostou až k maturitě.

Takže dětská skupina?

Ano, hodně si hrajeme, pracuje-

me s fantazií, představivostí. Vybíráme hravou knížku, která nese téma. Sáhli jsme po Zahradě od Pavla Čecha. Každou hodinu otevřeme knížku a zažíváme dobrodružství. U toho se učíme pracovat společně a budujeme základy skupiny. Postupně chceme přejít k dramatickým situacím.

Vy sama jste začínala v dramataku?

Ano, před osmnácti lety. Vzpomínám na tu dobu s láskou, je to aktivita, která mě dovedla k tomu, co dělám.

Na tituly si moc nehraji, ale sama jste zmínila, že jste bakalář umění. Pokračujete ve studiu?

Ano, teď na podzim jsem nastoupila na navazující magisterský program v Ateliéru divadla a výchovy na JAMU. Odtud se známe s Píďou (Petr Theodor Pidrman, pozn. red).

Vy jste spolužáci?

Ne, není ani můj učitel, na škole jsme se potkali.

Takže logická otázka – do Vysokého vás pozval Píďa?

Ano. V květnu jsme spolu jeli pracovat do Ostrova na festival Soukání. Vedli jsme tu spolu divadelní dílny pro studenty. Když jsme se vraceli do Brna, Píďa mi říkal, že shání kolegyni na KDP mladým. Asi před měsícem mi nabídku zopakoval, to už jsme se dohodli.

Znala jste naši přehlídku?

Priznám se, že vůbec. Jezdila jsem na přehlídky dětského a studentského divadla, takže tato větve ochotníků mi unikala. Jsem ráda, že jsem poznala příjemnou a fungující přehlídku.

A znáte zdejší kraj?

Turisticky. A divadelně znám Poniklou, Tomáše Hájka a přehlídku Budiž stín.

Ve středu odpoledne jste na velkém sále divadla Krakonoš měli (VY)ŠKOLENÍ, tedy výstup vaší práce v KDP mladým. Kdo měl možnost, zašel osobně. Pro ty, kteří nebyli – co jste připravili?

Byla to krátká generační výpověď studentů. Sešla se nám skupina maturantů. V pátek, na začátku přehlídky, jsme se bavili o aktuálních tématech. Došli jsme k tomu, že seminaristé teď hodně přemýšlí nad změnou ve svých životech. Čeká je maturita, dále

vysoká škola, očekávání společnosti, jak vnímají školní systém a podobně.

Zahrnuli jste do výstupu i dění tady na přehlídce, myslím studenti versus generace, která do Vysokého jezdí pravidelně?

Ano, i to je téma. Neříkám, že to viděli diváci v rámci našeho výstupu, ale o tradicích a zkušenostech jsme se bavili.

Výstup z KDP mladým je každý den otištěn ve Větrníku. Zakončený je takzvanými hashtagy (slovo nebo fráze označená znakem #, pozn. red.). Tuším, že starší generace neví, o co jde. Máme za tím my, čtenáři, hledat něco většího?

To je nápad Pídi. Právě hashtag je signifikantní pro mladou genera-

ci, i když tušíme, že polovina lidí na přehlídce mu nebude rozumět. Pro nás je to ale rázný údaj, o který se můžeme opřít. Hashtag shrnuje recenzi jako takovou a tak trochu dodává i to, co jsme neřekli. Z velké části jsou hashtagy opravdu jen vzkaz pro KDP mladým, takový náš slovníček.

Doma pracujete s dětmi, tady se studenty, mladými lidmi. Umíte si představit, že i studenti, maturanti, jsou vaše cílová skupina?

Mám zkušenosti s dětmi, ale i mladými na přelomu základní a střední školy. Někdy si hrajeme, jindy už cílíme na divadelní práci. Mám tedy velký prostor a práce není jednolitá. KDP mladým není jen teorie, ale praktická část, příprava na středeční výstup.

Na naši přehlídku máte nový pohled, nejen věkem, ale i tím, že jste u nás poprvé. Má takové setkání, včetně vzdělávacích aktivit KDP mladým smysl?

Má to velký smysl.

Myslíte, že se sem vrátíte? Když přijde nabídka, kývnete?

Ještě jsme se nebavili o dalším ročníku, takže ani o tom, jestli bude Píďa nebo já. Když nás pozvou, přijmu s nadšením.

Marcelo, jako nováček u nás na KDP máte teď prostor ve Větrníku na cokoli.

Chtěla bych vzkázat, ať všichni pokračují v tom, co dělají. Divadlo je krásné. Obdivuji všechny, kteří umění a divadlo dělají ve svém volném čase. (fry)

Došlo do redakce – píše David Hejral z Abú Dhabí

Ahoj vysočtí divadelníci a přátelé, posílám krátký srdečný pozdrav ze svého „poznávacího pobytu“ Středního Východu, jak bych to nejspíš nazval. Minulý týden to byl už rok, co jsem se rozhodl jít za svým srdcem a podle plánu to ještě tak zhruba rok poznávání bude.

Můžete mi ale věřit, že v myšlenkách jsem s vámi všemi poměrně často. Odhadl bych, že alespoň jednou za dva týdny se mi o vysokém divadle zdá. Asi je to tím, že jsem v něm trávil pravidelně týden v říjnu a i mnoho jiných dní prakticky od narození, a tak se vídám s lidmi z dílny, kuchyňky i půdičky, návštěvníky i zcela neznámými divadelníky, kdykoli mi to mé podvědomí umožní. I s tě-

mi, co se mi už potkat nepodaří.

Pravděpodobně je to i tím, že v této zvláštní zemi neznají ochotnické divadlo. Mají tu velká divadla, ale na programu jsou většinou velká komerční vystoupení. Zábavu místní hledají jinak. A když říkám místní, myslím tím Filipince, kterých je tu téměř většina. Jsou to obdivuhodně pozitivní lidé, pracovití, že se nechce věřit, a prakticky všichni mají zálibu ve zpívání. Takže neoddělitelnou zábavou při každé příležitosti je karaoke. Ať je to oslava narozenin, svatba nebo silvestrovský večírek, musí se zpívat.

Na druhou stranu, pokud budete někdy sledovat dobro-

družný film z muslimské země, například Indiana Jonese, a uslyšíte zpěv mešity, tak vězte, že to zdaleka není tak romantické, jak se filmařům asi mohlo zdát, když scénu zvučili. Tento modlitební zpěv se koná šestkrát denně, během Ramadánu sedmkrát, a to dokonce o půl páté ráno. A je to nahlas. Opravdu nahlas.

Ještě než se rozloučím, vzpomenu jednu věc. Kdysi dávno dělali pravděpodobně kalifornští vědci průzkum, co jsou podle lidí nejprůjemnější pocity. Mezi největšími favority bylo třeba zanoření prstů do sáčku s rýží nebo kávou. Chůze v mokré trávě nebo svěží horský vánek. Osobně bych přidal chůzi po pouštním písku. Přátelé, jeho jemnost mi vehnala slzy do očí. Doslova i obrazně. Tak jemný písek jsem si neuměl ani představit. A při zavanutí větru v místě, kde jinak není žádná tráva, stromy, zpěv ptáků, hlomoz provozu, ale pouze vítr vanoucí písek po poušti, slyšíte jen, jak se zlehka přesypá. Tak dneska si asi budu po zbytek dne zpívat Klobouk ve křoví od Voskovce a Wericha.

Mějte se krásně a opatrujte se, přátelé.

David

Pozvánka do listopadového divadla

Následující pozvánka se nebude týkat žádného představení z přehlídkové nabídky. Pozveme vás totiž do vysockého divadla na jeden listopadový termín, ale hned na dva tituly. Hrát se bude celý den.

Divadelní spolek Krakonoš s podporou města Vysoké nad Jizerou si dovoluje pozvat všechny příznivce na pátek 10. 11. 2023 do divadla Krakonoš na představení Divadla Radar Praha.

Dopolední představení 10. 11. v 10 hodin, vstupné 100 Kč

Večerní představení 10. 11. od 19 hodin, vstupné 200 Kč

Luděk Horký, Martin Písařík

Jiří Brdečka, Oldřich Lipský, Radek Balaš, Ondřej Brousek

Pověsti pro štěstí

Nejen o tom, jak Čechy dostaly své jméno... Ke slovu přijdou pověsti O praotci Čechovi, O Krokovi a jeho dcerách, O Libuši a Přemyslovi, O Ctiradovi a Sárce a O Křesomyslu a Horymírovi.

Dále kytara, zpěv a sami diváci... Bláznivé divadelní výlety do doby, kdy pražská kotlina oplývala mlékem a strdím, kdy bylo běda mužům, kterým vládla žena, kdy byl nejslavnějším kulturistou Bivoj, nejlepším jezdcem Horymír a oblíbeným domácím mazlíčkem kůň Šemík...

scénář, režie: Luděk Horký

hudba, choreografie: Martin Písařík

scénografie, program: Kateřina Baranowska

Adéla ještě nevečeřela

Populární masožravka versus legendární detektiv Nick Carter v hororově muzikálové komedii. Kriminálně-kabaretní divadlo na motivy oblíbeného filmu. Magická atmosféra secesní Prahy otvírá náruč zločinu i lásce, tak hlavně neztratit hlavu a nechválit dne před večerí!

námět, filmový scénář: Jiří Brdečka, Oldřich Lipský
divadelní adaptace, texty písní: Radek Balaš

hudba: Ondřej Brousek

režie: Luděk Horký

dramaturgie: Jana Slouková

choreografie: Martin Páček

scéna: Kateřina Baranowska

kostýmy: Kateřina Baranowska a Jana Kobesová

Neber úplatky, a když ano, tak pořádné

„Dobrý den, já nejsem úplně zvyklá takto vystupovat. Tak doufám, že se to naučím, a ve čtyři, prosím pěkně, se budu těšit v divadelním sále,“ říkala do mikrofonu při středečním vítání Monika Nováková z DS MonAmour Mních, jediná protagonistka představení Dokud se randí, a pokračovala: „My jsme strašně rádi, že jsme tady ve Vysokém, povšimněte si, že jsme 100% přítomní, a to již od 11 hodin. To je pěkné že. Oni ne,“ ukazovala Monika na druhý vítaný soubor ze Sivic. „A jak říká klasik - neber

úplatky, neber úplatky, neber úplatky – tak porota se potom může přihlásit,“ uzavřela.

Zástupce Divadla Stodola Sivice konstatoval, že jsou sice přítomní pouze 4%, ale rozhodně nechtějí nikoho nijak žádným způsobem zavazovat k tomu, aby se líbili. „Máme pro vás ale připraveného něco malého z moravské i historické části. Tak přijďte, doufáme, že se vám hra bude líbit,“ dokončil dotýčný a pozval přihlížející ke stolu, kde se rozléval čerstvý burčák. (jn)

Svodka ze středy, 11. 10. 2023:

Bylo přijato oznámení, že v dosud nezjištěném čase se neidentifikovaný člen DS Amadis dopustil přestupku pokusu krádeže peřin z dosud nezjištěného pokoje na adrese penzion Aktiv, Vysoké nad Jizerou, kde byl celý soubor ubytován. Tím se neznámý pachatel dopustil vůči jiné člence DS Amadis újmy, jelikož ta netušila, kde a zda bude vůbec spát. Dále dnes bylo přijato ozná-

mení, respektive udání od nejménovaného člena DS Vojan Desná – Mladá haluz, že večírek v hospůdce Pod Hladinou byl tak náročný, že dotýčný si následně spletl pokoje. Když se ráno dostavil na rozborový seminář do divadla Krakonoš, na dotaz, jak se vyspal, odvětil, že spal, ale o patro níž.

Záměna pokojů však neřeší krádež peřin, po pachateli se bu-

de i nadále pátrat. Jistou stopu poskytl jeden člen DS Amadis Popůvky, který sdělil: „Slyšel jsem naprosto přesně, jak pachatel přišel se spolupachatelkou ve čtyři hodiny ráno a říkal: „posimtěnemašdvepeřiny?“ následovala nesrozumitelná odpověď, na kterou pachatel reagoval slovy: „tak běž... (inu víte kam).“

(jn)

Noc plná překvapení na Aktivu

Mluvčím DS Vojan Desná - Mladá haluz byl režisér Lukáš Frydrych. Ten při loučení Pod Hladinou konstatoval, že se celý soubor ve Vysokém nad Jizerou cítil příjemně. „Psal jsem to už do anketního dotazníku do Větrníku - těch 18 kilometrů, co to máme z Desné sem, je pro některé soubory opravdu provokativní, vid' Ondro,“ pohlédl Lukáš na Ondřeje Bendu ze Štítiny, která je od Vysokého vzdálená téměř 350 km.

A Lukáš Frydrych ještě přidal trable pana M., člena desenského souboru: „M. byl ten, kdo si spletl patra i pokoje, a proto dnes raději brzo ráno odjel. Původně byl domluvený s jednou slečnou na dostaveníčku v pokoji číslo 16. Ale pak si spletl celé patro a pak vlezl na osmičku. Ve výsledku je vlastně on zklamán sám sebou, neboť neví, jestli dotyčná slečna nakonec na té šestnáctce čekala,“ sdělil Lukáš.

Zda čekala nebo ne, se neví ani v kuloárech. Faktem však je, že souboru Amadis přibyl v pokoji na podlaže nocležník, který měl spát v pokoji číslo 16. (jn)

Dnes nepůjdeme vůbec spát

„Vedoucí divadelní kuchyňky Jura Patrman, musel ve středu v časných ranních hodinách vyprovodit účastníky bujarého večírku včetně poloplných skleniček,“ informoval Jan Hejral s tím, že v opačném případě nebyla šance, že by se obsluha hospůdky vůbec dostala do postelí k zaslouženému odpočinku.

Večírek po představení Popůvkovských byl zřejmě velmi příjemný, neboť jedna dáma prohlásila, že se jí Pod Hladinou tak líbí, a tak bude nejlepší nejtít vůbec spát. To vyděsilo vedoucího kuchyňky natolik, že se slovy: „Sklo přineste ráno!“ přítomné doslova vystrkal ze dveří. Sklo bylo ráno na svém místě. Stejně jako obsluha hospůdky Pod Hladinou. (jn)

Óda druhá

*Je to správné, mnohý řekne,
ódu psát je jistě pěkné
a kuchyňku vzpomenout.
Byl bych ale velký bloud,*

*kdybych takto končit chtěl.
No, a kdybych zapomněl
důležitost – zdá se mi –
technického zázemí!*

*Je to vsutku banda skvělá,
která pro soubory dělá
vše pro jejich představení.
Co si na nich všichni cení?*

*Mráz prý po zádech jim přejde,
když řeknete: tohle nejde.
Hned připraveni jsou
a opak vám předvedou!*

*Prostě čile jsou vždy k máni
zázrak dělat na počkání.*

*A bez jejich šikovnosti
problém mnohý byl by k zlosti!*

*Je to prostě skvělý tým,
proto volám – sláva jim!*

Jiří Hlávka

VOBSKOČÁCI!

Přátelé rozmilí, rok se s rokem sešel a my se opět vidíme. Valná hromada ve čtvrtek 17.03 h jako vždy U Kácy. Příspěvky - Hanka bude ve čtvrtek! Ostatní na hromadě (co, kdy, proč a jak).

Pravá půlka a levá půlka

Děkujeme za každý příspěvek na oponu

DS Krakonoš chce zrestaurovat stoletou oponu loutkové scény od vysockého malíře J. Jandy. Proto je v divadle pokladnička na příspěvky, další jsou ve Vlastivědném muzeu a v městské knihovně. Pod článkem najdete sbírkové QR kódy, nebo můžete svůj příspěvek zaslat na účet: 323572986/0300, a to až do konce tohoto roku. Děkujeme.

— QR Platba - 100 Kč —

— QR Platba - 200 Kč —

— QR Platba - 500 Kč —

— QR Platba - 1000 Kč —

Křížovka 7 – večerníčkové postavičky

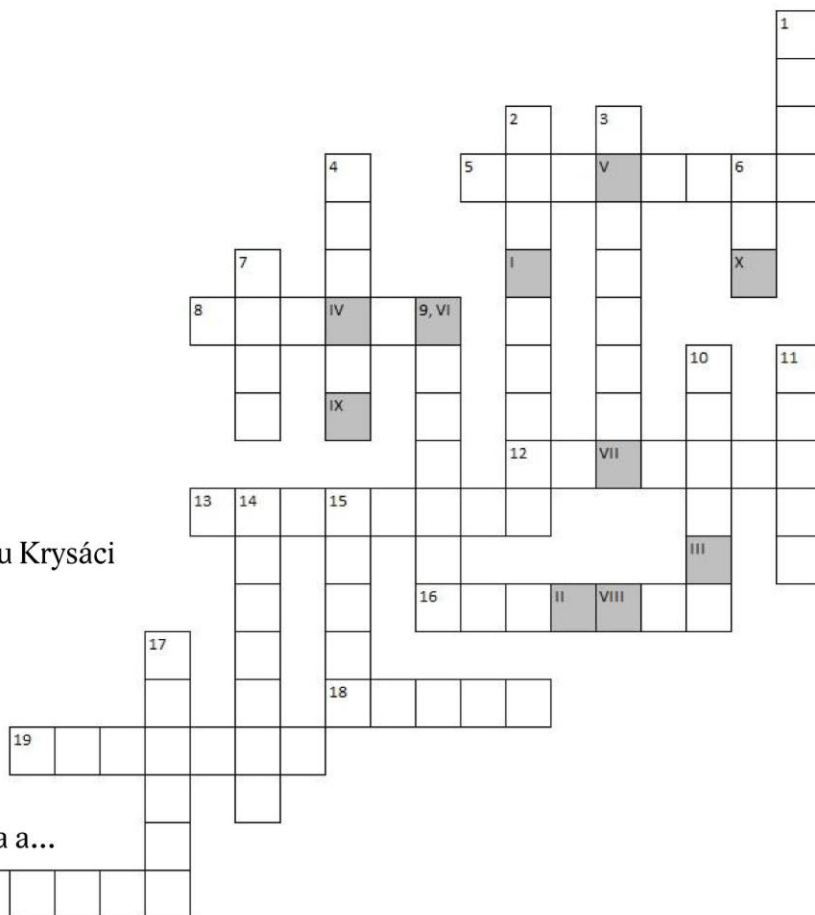
Doplňte jména pohádkových (večerníčkových) postav. Tajenka je skrytá pod římskými číslicemi.

Vodorovně

5. Dorotka a...
8. Kosí bratři Josef a...
12. Maková panenka a motýl...
13. Káťa a...
16. Medvídek Míša...
18. O zvířátkách pana...
19. Brouček a...
20. Včelka Mája a...

Svisle

1. Ťuk a...
2. Macourek a...
3. Jehláček a...
4. Ferda Mravenec a brouk...
6. jméno laboratorního potkana z večerníku Krysáci
7. Jája a...
9. Hajný Robátko a jelen...
10. Čmelda a...
11. Bolek a...
14. Pejsek a...
15. Bob a...
17. domeček u tří koťátek – Malvína, Micka a...

Hlasování diváků

Romeo Julie a tma 8,39 | Balada pro banditu 9,96 | Případ Baskerville aneb Rapsodie na Blatech 8,65
 Mrzák inishmaanský 8,33 | Sněhová královna 9,52 | Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách 9,71 | Kyanid o páté 9,87 | Od silvestra do silvestra 9,61 | Dokud se randí 9,86 | Lev v zimě 9,19

Citát dne – čtvrtek 12. 10.

Doufám, že mě dneska nepředstavíš jako reprezentanta dravého mláďe v rámci poroty! Běda dravému mláďe, jemuž je přes 50. (Petra Richter Kohutová v reakci na tajemníka poroty, ve středu po něm hodila navíc propisovačkou)

pátek 13. října 2023		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Němčice nad Hanou	malý sál
13:00	KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Ořechov u Brna	před divadlem
16:00	Poprask na laguně aneb Bláznivá komedie	velký sál
16:30	Bláznivá komedie	
17:00	Ořechov u Brna	
20:00	Poprask na laguně aneb Bláznivá komedie	velký sál
20:30	Bláznivá komedie	
21:00	Ořechov u Brna	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	večírek Ořechov u Brna	Aktiv

Větrník, zpravodaj 54. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, korektury Magda Králová, technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.